

РЕШЕНИЕ

№ 7833

гр. София, 22.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 22.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **9158** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 655а, ал. 2 от Търговския закон.

Образувано е по жалба на Г. И. Х. срещу Заповед № СД-06-16/ 07. 07. 2021 г. на министъра на правосъдието, с която на основание чл. 655а, ал. 2 от Търговския закон и чл. 17, ал. 5 от Наредба № 3/ 27. 06. 2005 г. за реда за подбор, квалификация и контрол върху синдиците жалбоподателката е изключена от списъка на лицата, които могат да бъдат назначавани за синдици в производството по несъстоятелност по Търговския закон, утвърден със Заповед № ЛС-05-72/ 06. 02. 2006 г. на министъра на правосъдието.

В жалбата се излагат подробни съображения за незаконосъобразност на оспорваната заповед, като се иска нейната отмяна. В съдебното заседание жалбоподателката се явява лично, като поддържа жалбата и моли същата да бъде отменена.

Ответникът – министърът на правосъдието, чрез своя процесуален представител изразява становище за неоснователност на жалбата и моли същата да бъде отхвърлена.

Административен съд - София град, след като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и извърши проверка на оспорвания акт, за да се произнесе, съобрази следното:

Жалбоподателката Г. И. Х. е включена в утвърдения със Заповед № ЛС-05-72/ 06. 02. 2006 г. на министъра на правосъдието списък на лицата, които могат да бъдат назначавани за синдици в производства по несъстоятелност по Търговския закон.

С оспорваната в настоящото производство Заповед № СД-06-16/ 07. 07. 2021 г., министърът на правосъдието е изключил Г. И. Х. от списъка на лицата, които могат да бъдат назначавани за синдици в производството по несъстоятелност по Търговския закон, утвърден със Заповед № ЛС-05-72/ 06. 02. 2006 г. на министъра на правосъдието. Административният орган е приел, че са налице предпоставките на чл. 655а, ал. 2 от Търговския закон и чл. 17, ал. 5 от Наредба № 3/ 27. 06. 2005 г. за реда за подбор, квалификация и контрол върху синдиците, тъй като жалбоподателката не е изпълнила задължението си в срок до 31 март на 2021 г. да направи вноски за професионална квалификация в размер на една минимална работна заплата, да уведоми за това писмено министъра на правосъдието и да представи доказателства.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в законоустановения срок и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е основателна, поради следните съображения:

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в съответствие с разпоредбата на чл. 23, ал. 3 от Наредба № 3/ 27. 06. 2005 г. за реда за подбор, квалификация и контрол върху синдиците. Актът е издаден в предписаната от закона форма, съгласно изискването на чл. 59 от АПК. Същият е мотивиран, като са посочени правни и фактически основания за издаването му. Съдържа реквизитите, посочени в чл. 59, ал. 2 от АПК. В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

По отношение на материалната законосъобразност на оспорвания акт, съдът намира следното:

Изключването на жалбоподателката от списъка на синдиците е мотивирано с обстоятелството, че по отношение на Г. Х. са налице предпоставките на чл. 655а, ал. 2 от Търговския закон и чл. 17, ал. 5 от Наредба № 3/ 27. 06. 2005 г. за реда за подбор, квалификация и контрол върху синдиците, тъй като жалбоподателката не е изпълнила задължението си в срок до 31 март на 2021 г. да направи вноски за професионална квалификация в размер на една минимална работна заплата, да уведоми за това писмено министъра на правосъдието и да представи доказателства.

Съгласно чл. 655а, ал. 1 и ал. 2 от ТЗ синдикът прави задължителна ежегодна вноска за професионална квалификация, чийто размер се определя в наредба за реда за подбор, квалификация и контрол върху синдиците, която се издава съвместно от министъра на правосъдието, министъра на икономиката и министъра на финансите. Н. в срок на вноските по ал. 1 е основание за изключване на лицето от списъка по чл. 655, ал. 2, т. 7 от ТЗ.

Съгласно чл. 17, ал. 1 и ал. 5 от Наредба № 3/ 27. 06. 2005 г. за реда за подбор, квалификация и контрол върху синдиците в срок до 31 март на всяка календарна година синдикът е длъжен да направи вноска за професионална квалификация в

размер на една минимална работна заплата за страната, да уведоми за това писмено министъра на правосъдието и да представи доказателства. Н. на вноската по ал. 1 е основание за изключване на синдика от списъка по чл. 655, ал. 2, т. 7 от ТЗ.

Видно от съдържанието на законната и подзаконната разпоредби е, че в закона е употребено множествено число - "невнасянето на вноските", докато в наредбата е употребено единствено число - "невнасяне на вноската" и следователно - неплащането на повече от една вноски.

Разпоредбата на чл. 655а, ал. 2 от ТЗ е ясна по своето съдържание, поради което, за да бъде законосъобразна заповедта на министъра на правосъдието за изключване на синдика от горния списък, е необходимо по безспорен начин да се установи, че същият не е внесъл в законоустановения срок поне две вноски за професионална квалификация, предвид употребеното множествено число на съществителното. При констатираното противоречие на законната разпоредба - чл. 655а, ал. 2 от ТЗ, с тази на чл. 17, ал. 5 от Наредба № 3/ 27. Об. 2005 г. за реда за подбор, квалификация и контрол върху синдиците, която разписва същото правомощие на министъра на правосъдието, но при установено „невнасяне на вноската”, следва да се преодолее чрез прилагане на нормативния акт от по-висока степен – Търговския закон /чл. 5, ал. 1 от АПК/.

След като чл. 655а, ал. 2 от ТЗ предвижда, че фактическите основания за реализиране на правната норма, допускаща изключване на синдика от списъка по чл. 655, ал. 2, т. 7 от ТЗ, са невнасяне на вноски, е недопустимо тълкуването на тази разпоредба в смисъл, че такова фактическо основание може да бъде невнасянето и само на една вноски.

Непрецизната законодателна редакция на посочената разпоредба, в която не е конкретизирано дали се касае за неплащане на две или повече вноски, на всички вноски, дали се има предвид последователно неплащане на вноските в две и повече поредни години или пък може да е налице прекъсване в неизпълнението на посоченото задължение, не следва да рефлектира неблагоприятно върху правната сфера на жалбоподателката, след като безспорно е установено, че същата е изключена от списъка поради неплащане на една единствена вноски, а в нормата на чл. 655а от ТЗ основание за изключване представлява „неплащането на вноските“.

В тази насока е и съдебната практика, обективирана в Решение № 7929/ 30. Об. 2015 г., постановено по адм. дело № 1574/ 2015 г. по описа на Върховния административен съд, Петчленен състав и Решение № 14837/ 10. 12. 2014 г., постановено по адм. дело № 11451/2014 г., VI отд. на ВАС.

Обстоятелството, че посочената вноски е дължима по повод на задължителната професионална квалификация във връзка с осигуряване на лектори и провеждане на задължителното ежегодно обучение, каквито аргументи са изложени от ответника, не може да преодолее противоречието между законната разпоредба на чл. 655а, ал. 2 от ТЗ и тази на чл. 17, ал. 5 от Наредба № 3/ 27. Об. 2005 г. за реда за подбор, квалификация и контрол върху синдиците.

Неотнормираността за законосъобразността на административния акт е обстоятелството дали министърът на правосъдието е напомнил на синдика за неплащането на дължимата такса, тъй като с промяната на чл. 17, ал. 5 от Наредбата е отпаднало това задължение на административния орган. Единствено за допълнение към мотивите на съда, предвид изложените твърдения на ответника, че все пак е напомнил на синдика за дължимото плащане на вноската, съдът намира, че такива действия не са

осъществени, тъй като от приложените по делото доказателства се установява, че напомнителното писмо е изпратено на електронна поща [електронна поща], вместо на електронната поща на жалбоподателката - g.hristova.[електронна поща] /л. 13 от делото/.

Поради това настоящият съдебен състав приема, че оспорената заповед е издадена в нарушение на материалния закон, поради което следва да бъде отменена.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд - София град, Второ отделение, 29 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № СД-06-16/ 07. 07. 2021 г., издадена от министъра на правосъдието.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от дня на съобщението, че е изготвено.

СЪДИЯ: